

Men jeg vil godt have et klart svar på: Hvad skal der til? Altså hvis det fortsætter med den linje, vi ser i øjeblikket, hvor det er 80 pct. – som Rigsrevisionen gør opmærksom på – af lønningerne til højesteretsdommere i 1999, der gives i form af bijob, så må jeg spørge Socialdemokratiets ordfører, hvad der skal til, for at vi sikrer, at det tal kommer nedad. Vil Socialdemokratiet være med til, at det tal kommer ned på 50 pct. eller 40 pct., eller hvis det bliver på 80 pct., vil man så gribe ind? Det savner jeg et klart svar på.

Jeg vil også godt spørge – jeg synes ikke, jeg fik svar på det: Vil Socialdemokratiet i erkendelse af anbefalingerne fra rigsrevisor Henrik Otbo klart tilkendegive her i dag, at det skal være Domstolsstyrelsen, der skal tage stilling til det på vegne af alle retterne, i stedet for som i dag, hvor det kun er højesteretsdommerne selv, der tager stilling til deres eget bijobberi?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu er det jo ikke forbudt, heller ikke for hr. Peter Skaarup, at lytte efter svar til andre end sig selv. Jeg ved godt, at hr. Peter Skaarup er meget optaget af de spørgsmål, han selv stiller, men jeg mener faktisk, jeg svarede på det spørgsmål i mit svar til hr. Søren Søndergaard.

Ja, det her skal bringes ned i omfang. Det er nemmere at stå her og slynge en dato ud og sige, at det skal være færdigt sådan og sådan, men der er altså også en realiteternes verden, som jeg beskrev ved at nævne forholdene omkring Arbejdsretten.

Når hr. Skaarup så spørger, om det skal være Domstolsstyrelsen, eller hvornår vi vil gribe ind, vil jeg svare, at det vil afhænge af, at går denne her udvikling den rigtige vej, og går den i et acceptabelt tempo, jamen så skal den have lov at fortsætte. Vi har et principielt ønske om ikke at blande os i domstolens virksomhed, og derfor synes jeg, at nu ligger der en række svar fra højesteretspræsidenten, og de skal have lov at virke.

Jeg er ikke så naiv, at jeg tror, at det her er løst til sommer, men vi må kunne se på tendensen. Og det synes jeg er en fornuftigere måde end at skulle gå ud og sige: Sikken vi kan, og nu skal det være inden den og den dato. Det hænger ikke sammen i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Men der synes jeg – til fru Dorte Bennedsens ros – at der kom vi lidt nærmere. Altså godt nok ikke næste sommer måske, men det lød til at være inden for en overskuelig fremtid, at Socialdemokratiet vil være med til at arbejde for, at det her kommer ned på et mere rimeligt plan.

Må jeg så ikke spørge fru Dorte Bennedsen, om fru Dorte Bennedsen i øvrigt ikke er enig i, at procenttallene måske ikke er det helt afgørende, for der kan selvfølgelig være opgaver, der rent faktisk udløser mange penge, men som måske egentlig ikke er så voldsomt store opgaver, der kræver så meget tid. Det er meget ofte det, der kan være problemet. Er Socialdemokratiet ikke enig i, at det faktisk måske er sagens kerne?

Så ville jeg også godt gentage det spørgsmål, om Socialdemokratiet er enig i, at når vi ser fremad, bør det være Domstolsstyrelsen, der skal tage stilling til bijobberiet.

Endelig ville jeg spørge fru Dorte Bennedsen, om det er sådan, at Socialdemokratiet ser nogen habilitetsproblemer også i den her sag. For det er vel et problem, at højesteretsdommere sidder med, både i voldgiftssager og i ankenævn, hvor man senere i Højesteret måske skal tage stilling til de samme afgørelser, man har truffet i voldgifter og i ankenævn. Er det ikke et problem?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg må lige sige om det sidste spørgsmål, at det jo ikke er sådan, at den højesteretsdommer, der har været involveret i en sag, også er den dommer, der dømmer den ved Højesteret. Sådan spiller – hvis jeg må bruge det udtryk – klaveret ikke, og det burde hr. Peter Skaarup vide.

Om en overskuelig fremtid: Ja, men det er, hvis man skal være ordentlig realist, et variabelt begreb, for nogle af de her ting er nemmere at gøre hurtigt. Jeg nævnede Arbejdsretten. Jamen for at få landsdommere eller byretsdommere hen i Arbejdsretten, så kræver det altså, at der er nogle ledige pladser i Arbejdsretten.

I en anden situation – jeg kan ikke huske, hvad det er for et nævn – der har Højesteret jo direkte bedt om, om man ikke kan supplere antallet af personer, så man kan få andre dommere ind.

Så det er meget varierende, hvor hurtigt det her kan ske, og derfor er det ikke til at sætte en dato på eller et mål på, at sådan og sådan skal det være.